

YENİASYA
FİDANLIK

Aralık 2024 | Sayı : 24 | "Hür Nesillerin Gür Sesi" | editor.fidanlik@yeniasya.com.tr

İbrahim Yasir TEĞİŞ

Müsait bir Aralık'ta

Tohumlar saçmalı, vatanın her bir karışına...

Hakikatlerden mahrum kalmamalı hiçbir kimse diyerek vuku bulmuştu şu artık sümbüllenen Fidanlığımız. İlk toprakla buluştuğunda acaba şu çetin kışı atlatabilir mi diyerek bir endişe ile beklediğimiz geceleri hatırlarız hâlâ. Şimdi dallanıp budaklandı nazenin fidanlığımız ve ilk meyvelerini vermeye başladı. Artık onlardan hasıl olacak tohumları başka topraklarda yeşertmek için bir gayret bir çaba içinde olmamız gerekiyor. Yüz bin el ile saçarak vatanın her bir karışına, nesl-i cedidi yeşerecek yeni fidanlarla cennet âsa bir bahar ile karşılamak lazım.

Cennet âsa bir bahar...

İnsan, zihninde cenneti tasavvur ederken gürül gürül çağlayan ırmakları ve göğü bir hançer gibi delebilecek heybetli ağaçları eksik etmez ekseriyetle...

Her kışın ardından bir bahar gelmesi kat'i, şeksiz ve şüphesiz olduğu cihetle bu kışta bahara yakında inkılap edecek. Bu bahar başka bir bahar olma hükmü ise genç kalemleri ile cihat eden hür nesillerin elinde olsa gerek. O kalemlerin her biri bir fidan, o fidanların umumu ise fidanlık olarak cennette o göğü delen ağaçlar olmaya namzet olacak inşallah.

Öyle ise her biri hakikat ile yoğrulmuş büyük ruhlu aziz kardeşleri, ruhlarını daha şu bedenlerinden ayırmadan cennet gibi bir bahçeyi beraber inşa etmek için kalemleri ile yardıma bekliyoruz.

3.Yılında Fidanlık

Geride bıraktığımız iki yılda farklı konu başlıkları altında onlarca farklı kalem ile tanıştık. Gündelik olayları genç bir bakış açısı ile ele alarak, sosyal medyada ekseriyetle iştigal olan genç nesillere ulaşmaya ve olayları hem doğru açıdan hem de onlar ile aynı zorlukları yaşayan gençlerin sesinden duyurmaya çalıştık.

Şimdi yeni yıla girerken en çok ihtiyacımız olan yeni fikirler ve taze kan. Yeni sayfalar, mevcut sayfalar içerisinde yeni alanlar ortaya çıkarmak pek tabii hepimizin isteği. Bu sebeple siz değerli okuyucularımızın fikirlerini bizlerle paylaşması çok önemli bir husus. editor.fidanlik@yeniasya.com mail adresinden bizlerle iletişime geçebileceğinizi tekrar hatırlamak isteriz.

Müsait bir Aralık'ta tekrar görüşmek üzere...

TAŞINIYORUZ!

"Mevcut hizmet yerimizin, sizlerin taleplerini karşılamakta güçlüklere sebep olması dolayısıyla..." deyip camımıza "500 metre ilerideyiz!" veya "3 dükkan ileri taşındık!" diye bir kağıt yapıştırmamak için kendimizi zor tutuyoruz.

Bildiğiniz ve okuduğunuz gibi Fidanlık; aylık serüvenini, taşınabilir belge formatında, "yeniasya.com.tr" üzerinden devam ettiriyor. Bundan sonra da yumuşak bir geçişe kadar bu formatını devam ettirecek.

Yumuşak geçiş derken neyi kasdediyoruz peki? Bugün, vazifesini 17. yüzyıldan beri (hatta daha da eski) hakkıyla ifa eden süreli basılı yayın, gün be gün kan kaybediyor. Artık internete adaptasyon göstermek için bile geç bir zamandayız. Zira internet kullanımlarımız dahi sosyal medyanın birinden diğerine bir seyrüsefer içinde.

Hal böyleyken Yeni Asya ekolünün son derece asrî bir talebesi Fidanlık ekinin de zamanın şartlarına uyum sağlaması, yayına girdiği 2023 Ocak'tan beri hem editörlerinin hem de okuyucularının hep dilinde.

Biz de istiyoruz ki Fidanlık, 60'ların sonunda, İttihad'ın kamuoyunun gündemini belirlediği gibi günümüz gençlerinin, hadiseleri yorumlamakta aklına takılan sorulara cevap bulmakta telefonunda bir kısayolu olsun veya sosyal medyadan bildirimi düşünce "Acaba ne diyorlar?" diye bir iştiyak uyandırsın.

Bu hedefi tamamlamaktaki ilk adımımızı, Fidanlık'a ait bir internet portalı olarak düşündük. Bu aynı zamanda bir arşiv ve erişim kolaylığı temin etmesi bakımından tercih edilesi bir mecra. Aynı zamanda yazılara etkileşime de zemin hazırlayarak okuyucunun yazarı yetiştirmesini de sağlayacak bir dizayn. En nihayetinde Fidanlık'ın amacı da bu: Okur, yazar, düşünür ve haklı eleştirmen yetiştirmek.

Bu geçişi 'yumuşak' yapabilmek için de hali hazırda Yeni Asya portalında -idealimizdeki site ayaklarının üstünde duracak olduğu zamana kadar- aynen devam ediyor olacağız.

Kendimizden pay biçersek gençliği hakka, hakikate yöneltmek şöyle dursun bunları izah ve ifade etmek dahi artık çok müşkül. Çünkü bazen sadık ahmaklardan bazen proje adamlardan bazen yaşanan ciddi ihtilaflardan bazen siyasetin, samimi vicdanlarımızı kirletmesinden ötürü kalbimiz, çok rahnelendi. Aklımız çok karıştı.

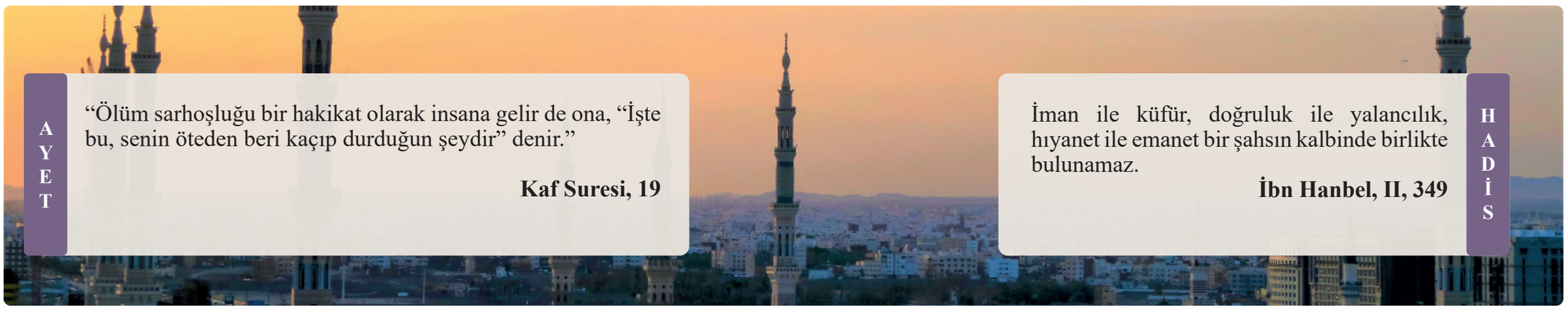
Böyle vetirede, kalpin gözünü kapatıp akla 'el-hannas' misali, dalalete fen süsü verip üfleyenlerin revacı artıyor. Öyleler, internetten bilime hayatın her alanında daha fazla gayret gösteriyor. Bu hareketleri, fiilimizle tekzip etmenin vücut bulmuş hali olan Fidanlık; akademik, siyasi, sanatsal ve bilimsel olarak okuyucu ve yazarlarında külliyat temelinde bir altyapı oluşturmak ve bunu kendi diliyle neşretmek emelinde.

Bu cümleden olarak ortaokullu isek daha iyi bir lise, liseliysek daha entelektüel bir lisans, ve üniversiteliysek akademinin kapılarını açmak için daha çok gayret etme zamanı. Aklın nurunu temin etmek de Fidanlık ailesinin elbette bir misyonu. Bu zamanda ilâ-yı kelimetullahın en büyük bir sebebi de maddi kalkınma değil mi?

Fidanlık, külliyatta geçen Üniversite Nur Talebeleri sıfatı ile muttasıf bir şahs-ı manevinin matbuat ile telebbüs etmiş hali olarak "Bir genç dinsiz olmuş." haberini işittirmeme davasında ısrarcı.

İleride "yeniasyafidanlik.com"da görüşene kadar aynen aylık periyotlarımıza aynı formatta devam ediyoruz.

AYET

"Ölüm sarhoşluğu bir hakikat olarak insana gelir de ona, "İşte bu, senin öteden beri kaçıp durduğun şeydir" denir."

Kaf Suresi, 19

HADİS

İman ile küfür, doğruluk ile yalancılık, hıyanet ile emanet bir şahsın kalbinde birlikte bulunamaz.

İbn Hanbel, II, 349

Bediüzzaman Said Nursi

Dünya madem fânidir

Dünya madem fânidir. Hem madem ömür kısadır. Hem madem gayet lüzumlu vazifeler çoktur. Hem madem hayat-ı ebediye burada kazanılacaktır. Hem madem dünya sahipsiz değil. Hem madem şu misafirhane-i dünyanın gayet Hakîm ve Kerîm bir müdebbiri var. Hem madem ne iyilik ve ne fenalık cezasız kalmayacaktır. Hem madem * *"Allah kimseye gücünden fazlasını yüklemez."* sırrınca teklif-i mâlâyutak yoktur. Hem madem zararsız yol, zararlı yola müreccahtır. Hem madem dünyevî dostlar ve rütbeler kabir kapısına kadardır.

Elbette, en bahtiyar odur ki, dünya için âhireti unutmasın, âhiretini dünyaya feda etmesin, hayat-ı ebediyesini hayat-ı dünyeviye için bozmasın, mâlâyâni şeylerle ömrünü telef etmesin, kendini misafir telâkki edip misafirhane sahibinin emirlerine göre hareket etsin, selâmetle kabir kapısını açıp saadet-i ebediyeye girsin. HAŞİYE

(On Altıncı Mektub, Beşinci Mesele)

HAŞİYE

Bu madem'ler içindir ki, şahsıma karşı olan zulümlere, sıkıntılara aldırmıyorum ve ehemmiyet vermiyorum. "Meraka değmiyor" diyorum ve dünyaya karışmıyorum.

** Bakara Sûresi, 2:286.*

[…]

Ey insan! Bilir misin nereye gidiyorsun ve nereye sevk olunuyorsun? Otuz İkinci Sözün âhirinde denildiği gibi, dünyanın bin sene mesudâne hayatı, bir saat hayatına mukabil gelmeyen Cennet hayatının; ve o Cennet hayatının dahi bin senesi, bir saat rüyet-i cemâline mukabil gelmeyen bir Cemîl-i Zülcelâlin daire-i rahmetine ve mertebe-i huzuruna gidiyorsun. Müptelâ ve meftun ve müştak olduğunuz mecazî mahbuplarda ve bütün mevcudat-ı dünyeviyedeki hüsün ve cemal, Onun cilve-i cemâlinin ve hüsn-ü esmâsının bir nevi gölgesi; ve bütün Cennet, bütün letâfetiyle, bir cilve-i rahmeti; ve bütün iştiyaklar ve muhabbetler ve incizaplar ve câzibeler, bir lem'a-i muhabbeti olan bir Mâbud-u Lemyezelin, bir Mahbub-u Lâyezâlin daire-i huzuruna gidiyorsunuz. Ve ziyafetgâh-ı ebedîsi olan Cennete çağırılıyorsunuz. Öyleyse, kabir kapısına ağlayarak değil, gülerek giriniz.

Hem şu kelime şöyle müjde veriyor, diyor ki:

Ey insan! Fenâya, ademe, hiçliğe, zulümata, nisyana, çürümeye, dağılmaya ve kesrette boğulmaya gittiğinizi tevehhüm edip düşünmeyiniz. Siz fenâya değil, bekaya gidiyorsunuz. Ademe değil, vücud-u daimîye sevk olunuyorsunuz. Zulümata değil, âlem-i nura giriyorsunuz. Sahip ve Mâlik-i Hakikînin tarafına gidiyorsunuz. Ve Sultan-ı Ezelînin payitahtına dönüyorsunuz. Kesrette boğulmaya değil, vahdet dairesinde teneffüs edeceksiniz. Firaka değil, visale müteveccihsiniz.

(Yirminci Mektub)

Muhammed Fatih BATUR

İsevilerin muharebe ettiği komite

Ahirzaman vukuatı ehemiyyesinden olan Hz.İsa(as)'ın nüzulü meselesi Risale-i Nur külliyatı içerisinde serpiştirilmiş olarak muhtelif bölümlerde bulunmaktadır. Bu yazıda nazarları İslamiyetle imtizaç etmiş İsevi cemaatinin muharebesi ve karşı cephede bulunan deccal komitesinin faaliyetlerine odaklayarak kıyamete kadar devam edecek olan iman-küfür mücadelesinin mahiyetini daha iyi kavramaya çalışacağız.

"Devletler, milletler muharebesi, tabakat-ı beşer muharebesine terk-i mevki ediyor."(1)

1.Cihan Harbinden sonra Bediüzzaman gelecek muhaberelerin esas mücadele noktasını üstteki satırda tespit ediyor. "Zira beşer esir olmak istemediği gibi, ecîr olmak da istemez."(2)

İnsanlığın maaşlı olarak kapitallerine bağlı olarak çalışmak istemeyeceğinin de altını çiziyor. İnsanların ecir olmamak istemesinde yatan sebeplere baktığımız zaman kapitali elinde bulunduran şahısların bu sermayeyi saadet-i umumi için değil kendi şahsi ve ideolojik menfaatleri doğrultusunda harcadıklarını görebiliyoruz.

"Birinci kelime: "Ben tok olsam, başkası açlıktan ölse bana ne?"

İkinci kelime: "İstirahatim için zahmet çek; sen çalış, ben yiyeyim.""(3)

Şu iki kelimeyi içtima-i hayatta sıklıkla duymamak artık içten bile değil.

"Elhasıl: Medeniyet-i garbiye-i hâzıra, semâvî dinleri tam dinlemediği için, beşeri hem fakir edip ihtiyacatı ziyadeleştirmiş. İktisat ve kanaat esasını bozup israf ve hırs ve tamahı ziyadeleştirmeye, zulüm ve harama yol açmış."(4)

Batı medeniyeti (2.Avrupa kastediliyor) ferdi mutlak özgür kılarak mutlak hayvaniyete sebep oldu. Çünkü mutlak özgürlük bir nevi hayvanlıktır, nefsin ve şeytanın emir tahtına girmektir.

"Bir bedevi yalnız dört şeye muhtaç iken; medeniyet yüz şeye muhtaç ve fakir etmiştir. Sa'y masrafa kâfi gelmediğinden hileye harama sevketmekle ahlâkın esasını şu noktadan ifsad etmiştir. Cemaate, nev'e verdiği servet, haşmete bedel; ferdi, şahsı fakir, ahlâksız etmiştir. Kurûn-u ûlânın mecmu-u vahşetini bu medeniyet bir defada kustu."(5)

2.Cihan Harbinin asıl sebebi ise kapitali elinde bulunduranların beşeri fakirliğe ve ahlaksızlığa yuvarlandırarak tesis etmiş olduğu medeniyete çomak sokulmasıyla patlak vermiş bulundu." Tarihin gösterdiği sair esbab ise, hakikî sebep değiller, bahanelerdir."(6)

Kapitale darbeyi vuran ilk devlet Almanya'ydı. Hristiyan dinine bağlı olan bu millet semavi düsturları hayat-ı içtimaiyeye tatbik ederek tasaffi sürecini başlatmak maksadındaydı ve bir seviyeye kadar başarılı da oldu(banka kapısını kapatmaları,toplumda ahlaksızlığı terviç eden şebekelerin ifşa ve lağv etmeleri ve semavi dinlerle barışık olmaları, kadınların analık rolüne katkıları ve Marksist-kominstlerle harb etmeleri). Almanya ahlaka dayalı reformları gerçekleştirerek tam istihdama ulaşmıştı. Ahlaka dayalı sistemle ticaret,ziraat ve zanaatte(teknoloji) gerçekleştirilen atılımlarla süper güç konumuna gelmişti. Bu sistemden rahatsız olan kapitaller yani Marksist-Kominstler saltanatlarını devam ettirebilmek için bu kadim millete musallat olacaktı. Çünkü böyle bir devlet ve sisteminin diğer ülkelerce örnek alınarak tatbik edilmesi sermaye babalarının sonu demekti. Almanya aleyhinde başlatılan umumi karapropagandalarla elde edilen kamuyo ve sermayeleriyle satın aldıkları devlet başkanlarının üstün çaba sonucu bu üstün seciyeli milletin imhası planı devreye sokuldu.

Günümüzde de halan devam etmekte olan bu savaşın çıkış noktasını tespit etmekte ve mahiyetini idrak etmekte azim fayda olduğuna inanıyoruz. Araştırmacı arkadaşlara da 2.Cihan Harbi öncesi dünya siyasetinin geniş portresini Risale-i Nur'daki ima ve işaretler doğrultusunda araştırmaya yönelik teşvik etmek talebindeyiz. Zira Müslümanlarla ve İsevileri ittihat edip birlikte çalışmadıkça bu Deccal komitesinin yıkılması söz konusu değil.

1-Eski Said Dönemi Eserleri-Sünühat-Rüyada Bir Hitabe
2- Eski Said Dönemi Eserleri-Sünühat-Rüyada Bir Hitabe
3-Eski Said Dönemi Eserleri-İşarat-İfade-Altıncısı
4-Eski Said Dönemi Eserleri-Hutbe-i Şamiye
5-Eski Said Dönemi Eserleri-Şuaat
6-Mektubat-15.Mektup 2.Sual

Seyfullah GÜMÜŞTEKİN

Kendini unutmak

Nisyan yani unutmak, hepimizin oldukça aşina olduğu bir kavram. Adeta müsemması isminin zıddıymışcasına kendisini bize sürekli hatırlatan, kimi zaman insanların başlarının dertte olduğu kimi zaman da en büyük nimetlerden addedilen oldukça ilginç ve derin bir kavram. Malum insan nisyandan gelmiştir derler adeta insan kadar sırlı ve derin. Artık insanın esrarı mı nisyandan yoksa nisyanın esrarı mı insandan gelmiştir bilmem ama biz bu gün ikisini birleştiren farklı bir sırrın izini süreceğiz: Nisyan-ı nefs yani insanın kendini unutması. İnsan bu dünyaya geldikten itibaren müddet-I hayatı boyunca bu alem ile farklı cihetlerle muamelede bulunur. Mesela bazı nimetlerden yeme içme vasıtasıyla istifade ediyor. Bazı vakıa ve hadiselerden elem ve tessür bazılarından ise sürür ve sevinci hissedip tadıyor. Lakin bu muameleler esnasında insan kendini yani bir bakıma kendinin ve hayatının mahiyetini unutabiliyor. Bediüzzaman bu alemi bir menzil bir ev gibi düşünürsek kendimizi ve hayatımızı bu menzile bakan bir endam aynası ve menzilden istifademizi ve bu menzille olan muamelemizi de o aynada yansıyan renkler ve suretler olarak düşünebileceğimizi söylüyor (Mektubat). Bu misalden yola çıkarak insanın endam aynasının varlığını unutmakla yani kendini unutması ile birlikte hakikate muhalif bir tarzda hareket ettiği için dehşetli zararlara uğramaktan kurtulamayacağını söylüyor. Mesela "Kendini unutmuş, kendinden haberi yok. Mevti düşünse başkasına verir. Fena ve zevali görse kendine almaz. Ve külfet ve hizmet makamında nefsini unutmak fakat ahz-ı ücret ve istifade-i huzuzat makamında nefsini düşünmek, şiddetle iltizam etmek, nefs-i emmarenin muktezasıdır." Diyerek endam ayinesinin bu görünen alem kadar müstakar olmadığını ve zamanı geldiğinde kırılacağı hakikatini unutan insan sekeratta bu hakikat dehşetli bir şekilde kafasına vurmasıyla gayet elim bir vaziyete düşer ve unuttuğu kendi mahiyetinini oldukça acı bir şekilde hatırlar. Ayrıca bu dünyada vazifeli olduğu hakikatini unutan insan külfet ve hizmetten kaçınır lakin vazifesini yapmayarak mahiyetini kararttığı ayinesi kırıldıktan sonra haşir gününde tekrar toplandığı zaman mahiyetine uygun olarak zulümat ve azap alemlerine atılır. Bediüzzaman ayrıca diyor ki "Eğer o "ene", hikmet-i hilkatini unutup, vazife-i fıtriyesini terkederek kendine mâna-yı ismiyle baksa, kendini mâlik itikad etse; o vakit emânete hıyânet eder." Yani ene benlik bir bakıma insanın kendisi nefsi demektir. İnsan kendi yaratılış gaye ve maksadını unutup kendini kendine malik zannederse O endam ayinesini kendi yapmadığı, değersiz olarak yoldan bulmadığı ne de kendisi için çarşıdan temin etmediğine binaen o ayineyi yani bu alem ile olan muamelatına medar olan nefsini, ona verenin emanetine hıyanet etmiş olur. Konunun anlaşılması açısından burada veciz ve hakikatli bir deyişe yer vermek istiyorum "kendini bilen rabbini bilir". Aslında bizim hikayemiz bu deyişin ifade ettiği hakikati tersinden doğrulamak. Yani Kim kendisini, mahiyetini unutursa, artık rabbini de tanıyamaz ondan da gaflet eder onu da unutur.

Yani faniliğini unutup kendini ebedi zanneden. Baki-i hakikiyi unutur.

Vazifesini ve bu dünyada bir asker ve misafir olduğunu unutan. Mihmandarını ve sultanını unutur.

Kendisi kendine malik olmadığını unutan, Malik ve sahib-i hakikisini unutur

Velhasıl-ı kelam "Kendini unutan rabbini unutur". Maazallah onu kaybeden neyi bulur sırrınca artık unutacak bir şeyi dahi kalmaz tam ve hakiki müflis denmeye layık belki elyak olur.

Han BEYOĞLU

Bolu: Doğanın ve tarihin kucağında bir şehir

Derin bir tarihe sahip olan Bolu, M.Ö. 1211 yılında Bitinyalılar ile başlayan hikâyesiyle, yüzyıllar boyunca Romalılar, Bizanslılar, Selçuklular ve Osmanlıların hüküm sürdüğü bir kültür mirasıdır. Yeşilin bin bir tonunu sunan doğası, huzur dolu gökyüzü ve kadim geçmişiyle, şairlerin ilham perisi, yazarların eşsiz mekânıdır. Ne zaman bir dizenin içinde huzurlu bir manzara arasanız, Bolu orada sakince bekler. Köroğlu'nun şu dizelerinde hissettiği özlem de belki Bolu'nun dağlarında yankılanmıştır:

"Dağlar uman oldu
Çayır çimen oldu
Ben yârimi görmedim
Halim yaman oldu"

Bolu, yalnızca tarihî kimliğiyle değil, doğal güzellikleriyle de büyüleyicidir. Türkiye'nin Karadeniz Bölgesi'ne ait bu şirin şehir, mavi ve yeşilin kucaklaştığı bir masal diyarıdır. Karlı dağları, zengin ormanları, serin akarsuları ve saklı gölleriyle, doğanın tüm cömertliğini sergilediği bir sahnedir. Bolu'nun her köşesi, her mevsimiyle ayrı bir hikâye anlatır.

Yedigöller Milli Parkı: Bolu'nun kuzeyinde yer alan Yedigöller, ismini taşıyan yedi büyüleyici gölüyle, doğaseverler için bir cennettir. Toprak kaymalarıyla oluşan bu göllerin her biri, kendine özgü bir güzellik taşır: Büyük Göl, Serin Göl, Nazlı Göl… Özellikle Nazlı Göl, şelale oluşumuyla adeta bir tabloyu andırır. Göl kenarındaki ağaçların yansıması, gökyüzünün tonlarıyla dans eder. Burada doğanın sessiz melodisi eşliğinde yürüyüş yapmak, ruhunuzu yeniler.

Gölcük Tabiat Parkı: Bolu şehir merkezine yalnızca 13 km uzaklıktaki Gölcük, bir kartpostalı andıran manzaralarıyla her mevsim ziyaretçilerini büyüler. Çam ve köknar ağaçlarının çevrelediği bu küçük set gölü, kış aylarında beyaz bir örtüyle kaplanır. Göl kenarındaki şirin misafirhaneler, size doğanın kalbinde konaklama imkânı sunar.

Abant Gölü: Bolu'nun güneybatısında, Abant Dağları'nın eteklerinde saklanan bu doğa harikası, dört mevsim bambaşka güzellikler sunar. Nilüfer çiçeklerinin süslediği göl, çevresindeki kayın ve köknar ormanlarıyla bir huzur vahasıdır. Hem piknik hem de kış sporları için ideal bir yer olan Abant, size unutulmaz anılar vaat eder.

Bolu'da Kış Masalı: Kartalkaya

Türkiye'nin kış turizmi denince akla gelen ilk duraklarından biri olan Kartalkaya, Bolu'nun bembeyaz incilerinden biridir. Aralık ayından nisan ayına kadar kayak severleri ağırlayan bu bölge hem doğal güzellikleri hem de modern tesisleriyle tatilin keyfini doyasıya yaşatır.

Bolu'nun Sunduğu Huzur:

Bolu, yalnızca gezilecek yerlerden ibaret değildir; aynı zamanda bir dinginlik vadisidir. Ormanların serin gölgesinde yürüyüş yapmak, göl kenarında sessizce oturup suyun dinginliğini izlemek, insanın ruhuna işleyen bir terapi gibidir. Bu şehir, modern hayatın yorucu temposundan kaçıp doğayla yeniden buluşmak isteyenlerin aradığı huzurun ta kendisidir.

Bolu'yu bir kez gördüğünüzde, bu eşsiz şehrin bir parçası olursunuz. Doğanın, tarihin ve huzurun buluştuğu bu mekânda, sadece gezmekle kalmaz, kalbinizde yeni bir köşe açarsınız.

Osman SUSMAZ

Kamra

Denizi bir testiye dökersen ne alır
İçinde bulutu sırtına yüklemiş bir köle
Boğulsa hangi hayat can bulur
Bir aşk masalıdır Kamra

Gece düşmediyse soframa
Hangi acıkmış, kölenin sedasında su içer
İner mi kanayan gülün midesine su
Bir aşk masalıdır Kamra

Küfemde saklı kölem
Çığlıkları arasında büyüyen suskunluğum
Küçüldükçe gölgem uzayan karanlığım
Bir aşk masalıdır Kamra

Rengi olmayan kalemin
Karmaşık şiirlerin şairiyim
Gönlümdeki eksik mısra
Bir aşk masalıdır Kamra

Aşkın lafzî hali
Derin sevdaların izi
Abi hayata değmiş gönlün sözleri
Bir aşk masalıdır Kamra

Musa KURTOĞLU

Hoca Ahmed Yesevî

Bir sabah, varlığın derinliklerinden yükselen bir sesle yankılandı Sayram'ın bereketli toprakları. Bu ses, Hakk'a adanmış bir kalbin nidasıydı. Ahmed Yesevî'nin gelişi ne bir başka dünyanın rüyası ne de sıradan bir hadiseydi; o, maneviyatın yolculuğuna ışık tutacak bir hikmet eri olarak doğmuştu. Babası Şeyh İbrahim, kerametlerle örülmüş bir aynayı, annesi Ayşe Hatun ise Rahman'ın merhametini taşıyan bir cevherdi.

Ahmed, henüz çocuk yaşta, kaderin keskin kılıcıyla yetimliğe mahkûm oldu. Ablası Gevher Şehnaz Hatun'un şefkatli elleri onu Yesi'nin koruyucu kucağına taşıdı. Yesi, sırf bir şehir değil; o, ruhun Hakk'a yönelip nefsini arıttığı bir mana diyarıydı. Ahmed, burada Arapça ve Farsça öğrendi; ilim deryasında yüzerken hikmetin sahillerine ulaştı. Bir gece, mana aleminin sırrı Arslan Baba'ya tezahür etti. Peygamber Efendimiz 'in elinden aldığı kutsal bir elmayı Ahmed'e ulaştırması buyurulmuştu. Arslan Baba, Hakk'ın emrine boyun eğerek yollara düştü. Elma, bir meyve olmanın ötesinde, Ahmed'in ilahi nasibini ve irfan yolundaki kaderini mühürleyen bir nişane idi.

"Bir elma geldi elime, nur doldu cüştüre,
Nefsim sustu, hakikat gönülde cüstüre.
Sır kapısında anahtar oldum,
Elhamdülillah, aşk yolunda buldum."

Arslan Baba'nın vefatından sonra Ahmed, ilim ve irfanın merkezi olan Buhara'ya vardı. Yusuf Hemedani'nin sohbetlerinde, nefsin güzelliklerini ve kusurlarını tanıdı; teslimiyetin, sabrın ve ilahi aşkın derinliklerinde yoğruldu. Yusuf Hemedanî, Ahmed'i bir cevher gibi işledi, onu hikmet sözleriyle şekillendirdi. Altmış yaşına erdiğinde, Peygamber Efendimize olan hürmetinden, toprağa yaklaşan bir tevazu ile yaşamaya karar verdi. Kendi elleriyle bir çilehane inşa etti. Bu mekân, dünyanın cazibesinden kopup nefsini terbiye ettiği bir mezar gibiydi. Burada, zühd, takva ve tefekkürle dolu bir hayat sürdü. Rivayet edilir ki, Timur, bir gece rüyasında Ahmed Yesevî'nin ışıklı zuhurunu gördü ve onun kerametiyle zaferle müjdelenmişti. Bu müjdeye şükran olarak, Timur onun adına muhteşem bir türbe ve cami inşa ettirdi. Ahmed Yesevî'nin "Dîvân-ı Hikmet" adlı eseri, bir milletin kalbine çalınılan ilahi bir ezgi gibiydi. Bu hikmetler, sade bir halk diliyle ilahi aşkı anlatır, Hakk'a ulaşmanın yollarını gösterirdi.

"Hikmet yolu dildir, lakin dil de nefsindir,
Hakikati bulan er, nefsin perdesini indir.
Kul olan derviş gibi şanı neyleyip gezer,
Ancak aşk ilâhi, nefsin kapısını ezer."

"Dîvân-ı Hikmet" sadece bir eser değil; bir milletin ruhunu arıtan, onun ilâhî çağrıya kulak veren bir mana deryasıydı. Ona atfedilen "Fakrname" ise, dervişliğin ve zühd şuuru'nun adım adım tanımlandığı bir yol haritası gibiydi.

Ahmed Yesevî'nin sözleri, zamana meydan okuyarak dilden dile dolaşır. Onun hikmet dolu sesi, mana âleminde yankılanır ve Hakk'a giden yolları ışıldatır. "Hikmet ne bir söz ne bir yazı; ancak aşkın kapısında eriyen kalbin sesidir."

Taha ŞAHİNER

Milli irade

Anayasa' nın 1. maddesinde "Türkiye Devleti bir Cumhuriyettir." denilmektedir. Yönetim şekli Cumhuriyet olan devletlerde tek bir şahsın, hükümdarın değil; devleti oluşturan milletin iradesi önem taşımaktadır. Milletin iradesi, devleti yöneten kişinin üstündedir.

Muhalif belediyelere önce kayyım atanması, daha sonra kreşler ile ilgili polemik ve şimdi de SGK borçlarından dolayı haciz işlemi başlatılması...

Tüm bunlar halkın oyları ile seçilen belediyelerin iş yapamaz duruma gelmesi için. Bir nevi bu belediyeler iktidar partisi tarafından yönetilmediği için iktidar tarafından cezalandırılmakta.

2019' daki belediye seçimlerine kadar Cumhurbaşkanı tarafından her fırsatta dile getirilen milli irade vurgusu şimdilerde rafa kalkmış durumda. Sözü bile edilmiyor.

Anayasının 127. Maddesinin 4. fıkrasında "Mahalli idarelerin seçilmiş organlarının, organlık sıfatını kazanmalarına ilişkin itirazların çözümü ve kaybetmeleri, konusundaki denetim yargı yolu ile olur. Ancak, görevleri ile ilgili bir suç sebebi ile hakkında soruşturma veya kovuşturma açılan mahalli idare organları veya bu organların üyelerini, İçişleri Bakanı, geçici bir tedbir olarak, kesin hükme kadar uzaklaştırabilir." denilmektedir.

Anayasa, İçişleri Bakanı' na Belediye Başkanı' nı geçici olarak görevden uzaklaştırma yetkisi verirken yerine görevlendirme yapma yetkisi vermemiştir. Bu yetki Belediye Kanunu'na olağanüstü hâl döneminde 674 sayılı KHK ile eklenen, ardından 6758 sayılı Kanun'la yasalaşan 45. maddesine eklenerek verilmiştir.

Anayasa' ya göre seçme ve seçilme hakkı vatandaşlara aittir. Doğru olan uygulama atanmış bir kişi tarafından kayyum ataması yapılması değil, milli irade tarafından seçilmiş organlarca bir seçim yapılmasıdır. Belediye başkanının belediye meclisi tarafından seçilmesi demokrasiye uygun olacaktır.

Demokrasi farklı fikirlere saygılı olmayı gerektirir. Yönetimlerin seçimle değişebiliyor olması demokrasinin bir gereğidir. Yönetimlerin değişimine saygı göstermek demokratik olgunluk gerektiren bir durumdur. Milletin iradesinin tecelli ettiği ortamlar olan seçimlerde çıkan sonuca saygı göstermemek, seçilen yöneticilere zorluk çıkarmak demokratik olgunlukla bağdaşmaz. Sürekli vurgulanan milli irade söylemlerinin de samimiyetini sorgulamaya açık hale getirir.

M. Said ÇATALKAYA

Abi-kardeşten rekabete: Süleyman Demirel ve Turgut Özal ilişkisi

Türk siyasi tarihine damgasını vurmuş pek çok isim arasında, Süleyman Demirel ve Turgut Özal'ın ilişkisi özel bir yere sahiptir. 1979 yılında Özal'ın Başbakanlık Müsteşarı olarak atanmasıyla başlayan bu yakın ilişki, bir "abi-kardeş" sıcaklığına evrilmiş; ancak 1980 darbesi sonrası yaşanan siyasi değişimlerle büyük bir kopuşa sahne olmuştur. Turgut Özal, 3 Aralık 1979'da Süleyman Demirel tarafından Başbakanlık Müsteşarı olarak görevlendirilmişti. Bu dönemde Özal, ekonomiyi liberalleştiren "24 Ocak Kararları"nın mimarı olarak adından söz ettiriyordu. Demirel, Özal'a yalnızca bir müsteşar olarak değil, aynı zamanda fikirlerine güvendiği bir yol arkadaşı olarak yaklaşıyordu. Bu güçlü ilişki, Türkiye'nin içinde bulunduğu ekonomik ve siyasi krizlerin çözümüne yönelik ortak bir çabayla şekillenmişti. Ancak bu dayanışma, 12 Eylül 1980 darbesinin getirdiği sert rüzgarlarla bozulmaya başlamıştı. 12 Eylül 1980 darbesi, Türkiye'de tüm siyasi partilerin kapatılmasına ve Süleyman Demirel gibi liderlerin siyasi yasaklı hale gelmesine yol açtı. Turgut Özal ise bu süreçte darbeci yönetimle yakın ilişkiler kurarak önce Ekonomiden Sorumlu Başbakan Yardımcısı, ardından 1983'te Anavatan Partisi'nin lideri olarak siyasi sahneye çıktı. Darbe sonrası Demirel'in "Zincirbozan"da zorunlu ikameti sırasında, Özal'ın kendisini sık sık ziyaret ettiği, haber alıp – haber gönderdiği biliniyordu. Ancak bu ziyaretler zamanla seyrekleşmiş ve darbecilerin baskılarıyla tamamen kesilmişti. Bu noktadan sonra, abi-kardeş ilişkisi zayıflamaya başladı. 1983 yılına gelindiğinde, Demirel'in kurduğu Büyük Türkiye Partisi, darbeci yönetim tarafından kapatılmış ve Doğru Yol Partisi'nin seçimlere katılması engellenmişti. Demirel'in siyasi tabanı, bu şartlar altında Özal'a yönelmişti. Anavatan Partisi'nin geniş bir tabana hitap eden söylemleri ve Demirel'in kitlesel desteği sayesinde Özal, 1983 seçimlerini büyük bir farkla kazanarak Başbakan oldu. Bu süreçte, Özal'ın halk nezdindeki yükselişi, eski dostuyla olan ilişkisini giderek daha rekabetçi bir noktaya taşımıştı. Demirel, siyasi yasakların kalkmasını beklerken, Özal'ın bu yasakların devamı yönünde kampanya yürütmesi, aralarındaki bağları kopma noktasına getirdi. 1987 yılı, Türk siyaseti için kritik bir dönemeçti. 12 Eylül darbesiyle getirilen siyasi yasakların kaldırılıp kaldırılmaması için yapılan referandum, bir dönemin hesaplaşması haline geldi. Referandumda Alparslan Türkeş, Bülent Ecevit, Necmettin Erbakan gibi liderlerin de yasağının kalkması söz konusu olsa da esas mücadele, Süleyman Demirel ve Turgut Özal arasındaydı. Özal, "hayır" kampanyası yürüterek yasakların devamını savunurken, Demirel "evet" için çabalıyordu. Halkın "evet" demesiyle yasaklar kalktı ve Demirel yeniden siyasi arenaya döndü. Bu sonuç, iki eski dostun nihai karşılaşmasının zeminini hazırladı. Özal'ın 1983'te Demirel'e gidecek oyların kendisine yönelmesini kabullenmesi ve 1987 referandumunda yasakların devamı için çalışması, siyasi hırslarının öncelik kazandığını gösteriyordu. Bir dönem Demirel'in fikirlerinden ilham alan Özal, iktidar koltuğuna oturduktan sonra eski dostuna rakip olmayı tercih etmişti. Özal'ın darbe sonrası yeni düzeni benimsemesi, Demirel'in halkın iradesine olan güvenini savunmasıyla çatışıyordu. Binaenaleyh, Süleyman Demirel ve Turgut Özal'ın ilişkisi, Türk siyasetinde ideallerin, dostlukların ve rekabetin iç içe geçtiği bir dönemi yansıtıyor. Bu ilişki, bir yandan kişisel ve siyasi hesapların nasıl çatışabileceğini, diğer yandan da siyasetin dostlukları nasıl şekillendirdiğini gözler önüne seriyor. Bugün, onların hikayesi, geçmişten geleceğe bir ders niteliğinde okunmalıdır.

Avukat ve müvekkiline ters kelepçe takan 2 polis ve 2 bekçiye 3 yıl 4'er ay hapis

Kocaeli'nin Gebze ilçesinde 2022 yılında kendilerine mukavemet gösterdiğini iddia ettikleri T.O.'ya biber gazı sıkıp ters kelepçe takmaları üzerine müvekkilinin yaşadığı duruma itiraz eden Avukat Adem Karaca'ya da ters kelepçe takan 2 polis ve 2 bekçi, yargılandıkları davada 'Kişiyi hürriyetinden yoksun bırakma' suçundan ayrı ayrı 3 yıl 4 ay hapis cezasına çarptırıldı. Ayrıca mahkeme, kararın kesinleşinceye kadar sanıkların memuriyetten yasaklanmasına karar verdi.

DHA

Hakim ve savcılar poliklinik muayenelerinde öncelik sırasına alındı

Yargıda Birlik Derneği yaptığı açıklamada, Sağlık Bakanlığı Hukuk Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün 2024/11 sayılı genelgesiyle "Hakimler ve Cumhuriyet Savcılarının sağlık kurum ve kuruluşlarında poliklinik muayenelerinde öncelik sırası alacak gruplar arasına dahil edildiğini duyurdu.

Hukuki Haber

Siirt: Tarih ve doğanın kucaklaştığı şehir

Doğu Anadolu Bölgesi'nin saklı cenneti Siirt, tarih boyunca birçok medeniyete ev sahipliği yapmış, zengin kültürel kimliği ve doğal güzellikleriyle keşfedilmeyi bekleyen bir yolculuk sunuyor. Tarihî dokusu, lezzetli mutfağı ve misafirperver insanlarıyla Siirt, seyahatseverlere unutulmaz anılar vaat ediyor.

Hazırlayan
Ömer Said GÖKDUMAN

Doğal Güzellikler

Siirt, sadece tarihiyle değil, doğal güzellikleriyle de öne çıkıyor. Botan Çayı ve Zarova Çayı, bölgenin en güzel manzaralarını sunan yerlerin başında geliyor. Bu çayların etrafında piknik yapmak, doğanın tadını çıkarmak için ideal bir fırsat. Deliklitaş ise ilginç oluşumlarıyla hem turistlerin hem de yerli halkın ilgisini çekiyor. Bu doğal güzellikler, Siirt'in huzur verici atmosferine katkı sağlıyor.

Tarih ve Kültür

Siirt, Cumhuriyet döneminin ilk illerinden biri olarak, derin bir tarih ve kültür barındırıyor. Şehrin simgelerinden biri olan Ulu Camii, alışılmış cami mimarisinin dışında, zarif taş işçiliğiyle göz dolduruyor. Mimari yapısı, Osmanlı dönemine ait etkileri taşıyan bu camii, tarih meraklıları için mutlaka görülmesi gereken bir yer. Ayrıca bölgedeki İbrahim Hakkı Hazretleri türbesi ve Veysel Karani türbesi, hem dini hem de kültürel açıdan büyük öneme sahip.

Lezzet Durakları

Siirt mutfağı, zengin ve çeşitli lezzetleriyle damakları şenlendiriyor. Büryan kebabı, yerel halkın gurur kaynağı olan bir yemektir ve mutlaka tadılması gerekir. Perde pilavı ise misafir sofralarının vazgeçilmezi olup, siirtin kendine has baharatlarıyla yapılır. Ayrıca Siirt fıstığı, kuruyemişlerin en değerlisi olarak bilinir. Yerel dükkânlardan alışveriş yaparak bu eşsiz lezzetleri temin edebilirsiniz.

El Sanatları ve Kültürel Miras

Siirt halısı ise el sanatları açısından bölgenin en önemli değerlerinden biridir. Özellikle el dokuması halılar, geleneksel motifleri ve canlı renkleriyle göz alır. El işçiliği ile yapılan bu halılar, hem yerel hem de uluslararası alanda büyük bir üne sahiptir. Halı dokuma atölyelerini ziyaret ederek, bu sanatın inceliklerini görebilir ve yerel halkla tanışma fırsatı bulabilirsiniz.

Misafirperver İnsanlar

Siirt'teki insanları, güler yüzlü ve samimi tavırlarıyla tanıdıkça, buranın sıcak atmosferini daha iyi anlayacaksınız. Misafirperverlikleri, Siirt'in kültürel yapısının önemli bir parçasıdır. Yerel halkla sohbet etmek, onların yaşam tarzlarını öğrenmek ve geleneklerini dinlemek, seyahatiniz boyunca edineceğiniz en güzel anılardan biri olacaktır.

Ulaşım Kolaylığı

Siirt, ulaşım açısından zengin imkanlara sahip. Hava, kara ve demir yolu ile rahatlıkla ulaşılabilir bir konumdadır. Bu özellik, Siirt'i keşfetmek isteyen gezginler için büyük bir avantaj sağlar. Şehre vardığınızda, Güres Caddesi (Hz. Fakirullah Caddesi) boyunca yürüyüş yapmak ve tarihi Helvacılar Çarşısı'nda alışveriş yapmak, mutlaka yapılması gereken aktiviteler arasında yer alıyor.

Sonuç olarak, Siirt hem tarihî hem de doğal güzellikleriyle zenginleşmiş bir destinasyon. Geçmişin izlerini sürerken, eşsiz lezzetleri tatmak ve misafirperver insanlarla tanışmak için Siirt'i seyahat rotanıza eklemeyi unutmayın. Bu büyüleyici şehir, size unutulmaz bir deneyim sunacak!

YENİASYA

FİDANLIK

editor.fidanlik@yeniasya.com.tr